

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Dagmar Nygrínovou v právní věci žalobce: **A. B.**, zast. Mgr. Barborou Leiterovou, advokátkou, se sídlem Heinrichova 16, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2010, č. j. 56 Az 91/2009 - 22,

t a k t o :

Odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2010, č. j. 4 Azs 16/2010 - 47, se na č. l. 51, v odstavci druhém větě první, v odstavci pátém větě druhé a v odstavci šestém větě první a třetí **o p r a v u j e** tak, že označení užitého ustanovení zákona správně zní: **§ 10a písm. e).**

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 6. 2010, č. j. 4 Azs 16/2010 - 47, zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2010, č. j. 56 Az 91/2009 - 22. Zmíněným rozsudkem Krajský soud v Brně zamítl žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2009, č. j. OAM-286/LE-BE02-PA03-2009, kterým žalovaný podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, v platném znění (dále jen „zákon o azylu“), zastavil řízení o žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany s tím, že je nepřipustná podle § 10a písm. e) téhož zákona, neboť posoudil všechny informace uvedené žalobcem v průběhu stávající azylové procedury a dospěl k závěru, že žalobce neuváděl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízením ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Podle ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že opravit rozsudek je možné jen v případech, že jde o chyby v psaní a počtech či další takové chyby, které je možno pokládat za jiné zřejmé nesprávnosti podobného charakteru, jako chyby v psaní a počtech, k nimž došlo jen zjevným a okamžitým selháním v duševní nebo mechanické

činnosti osoby, za jejíž účasti došlo k vyhotovení rozsudku a která je každému zřejmá; zřejmost takové nesprávnosti je na první pohled patrná zejména z porovnání výroku rozsudku s jeho odůvodněním, popř. i z jiných souvislostí.

Takové zřejmé nesprávnosti se dopustil Nejvyšší správní soud při vyhotovení svého rozsudku ze dne 23. 6. 2010, č. j. 4 Azs 16/2010 – 47, a to na č. l. 51, kdy na místo správně označeného v řízení užitého ustanovení zákona o azylu, jímž bylo ustanovení § 10a písm. e), nesprávně uvedl sice totéž ustanovení, avšak písm. a). Z kontextu celého rozhodnutí je patrné, že na projednávanou věc dopadá a bylo aplikováno písm. e) uvedeného ustanovení a při vyhotovení rozsudku došlo tak jen k chybě v psaní, kterou je možno napravit cestou vydání opravy rozsudku. Proto předsedkyně senátu za použití ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. tak učinila vydáním tohoto opravného usnesení. Po provedené opravě bude tudíž na č. l. 51, v odstavci druhém větě první, v odstavci pátém větě druhé a v odstavci šestém větě první a třetí na místo § 10a písm. a) nově správně uvedeno: **§ 10a písm. e).**

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že z citace ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. sice vyplývá, že opravné usnesení je třeba vydat jen v případě, týká-li se oprava výroku opravovaného rozhodnutí, přičemž v ostatních případech, tj. týká-li se jen jeho záhlaví či odůvodnění, není potřebné takové usnesení vydávat a je možno provést opravu mechanicky přímo v textu originálu rozhodnutí i jeho stejnopisech doručených účastníkům (jakož i v ostatních stejnopisech rozhodnutí), nicméně vzhledem ke komplikovanosti tohoto způsobu, kdy je třeba vyžadovat od účastníků zpět jim doručené stejnopisy, pokládal Nejvyšší správní soud za schůdnější, volit i v případě opravy jen odůvodnění napadeného rozsudku formu opravného usnesení, když zákonná úprava mu takový postup nezakazuje. Oprava se v žádném případě nedotýká vykonatelnosti napadeného rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu